

כב:

עין משפט
גר מצוה

ל א ב ח י ט י"ג ט"ז
 חפשו שני הלכ יט:
 לא ב ח י ט י"ג ט"ז
 תהיון הלכ ד:
 ל ב ד ה ח י ט י"ג ט"ז
 חפשו הל' ט חפשו
 ה טו"ט ח"ט טי חרש
 טע"ח:

מוסף רש"י

[illegible]

וְכִי אֲמֹרָה הוּא צִדִּיק וְהֵאָּם כֹּל אֹתָם מ' שָׁנָה ב'ו' מִימֵה אֲמַלְי נִקֵּט מ' שָׁנָה לְעוֹלָם כֹּל הַיּוֹלָם כִּי לְאֹרֹךְ שֶׁל מָקוֹם הַלִּבִּין ו'י"מ וְכִי אֲחֵרִין כְּשֶׁהִיא נִגְנָם לְפָנֵים לְאֹרֹחַ הִיא צִדִּיק וְהֵאָּם מ' שָׁנָה הִיא מֵאִיר לָהֶם עֲמוּד עֵץ כֹּל הַקְּמוּמוֹת כְּדֹאמְרֵין בְּצִירְתָּא דְּמִלְאֵת הַמֶּשֶׁן לְמַעַל מִשְׁכַּח בְּשִׁפְתֵי ס' (וְרֹאשֵׁי ב'ו)

וידוע מה נצטוו בחבית וידוע מה
נבחרה וכן נשמע נצ"ח דלשכנים
קאי דגרגס התם ובי נרבים לגר והלא
כל אותן מ' שנה הלא הוצרכו לשר שנה'
כי ענן ה' על השמים וגו' ומיחו
נבשלה כל קרבנות (ומחית ד' פו: וסס)
נשמע דלשכניה קאי דמיימי לה גבי
הר דא"ר אליעזר ללא ללכיה אני
לגרי ולא לאורכי אני ערוב וקאמר
נמי התם לפיכך העדות עדות היא
לכל נצי עולם שהשכינה שורה
בישראל וא"ת לאורה אני נצ"ח והלא
כל אותן קרענים שנה: ובה היה
מסיים פ"ס. פירש בקונטרס ובה היה
מסיים ההטעה שהשאר היה מטיב
שמרית וזה היה מטיב צין הערבים
ואחוזו הישנה נדדו או מניחה כבלי עד
שנותן לתוך מערבים שמן ופחילה
ומדליקה ומדליק השאר ממנה וקשה
לנצי"ח ששם (ו) אפשר להדליק מן
הישנה א"כ גם השאר ידליק ממנה
ומצי פריך לרב כיין דהויא הפחילה
הישנה מן הגר מן ליכא לא משום
ביון מצוה ולא משום אכחשי מצוה
אלא ודאי א"ל לעשות קן וכשנא
לנציב היה מטיב כל מה שנגר
הפחילה הימה כנה מצויה אללא
נפדע שהפחילה ישנה נגר מערבי
דלקתה היה מדליק ממנה ששאר והיה
מטיבה וניתן בה שמן ופחילה חדשה
ומדליקה מן השאר ובה היה מסיים
היינו הדלקה: **והא** הכא ביון
דקביצי נרות ב'. נצ"ח צבק ב'
נדות (ומחית ד' פסח: ד) נר של פרקים
היה דמשמע התם דמחבר היה והיה
של פרקים כדי שיוכל להטיו יפה
והוא יאמץ מ"ד התם דלא היה קצוה אללא
הוא מסלקו לגמרי נצ"ח הטבה
ואחר כך מניחו: **נשח** היו ע"ה.

חמה מאי קימביעא ליה ומאי קאמר גמי חוין אי הדלקה כ"ה
לאורה שחמה הדלה שמואל דהא דרב רבה עזר טוביה וא"ר קינסא
גמי שרי דהא ע"כ בקינסא פליגי ובציווי מודה דהא אמר דמפרש
טעמא דרב משום אכחשי מזא חומתו וז"ל דלוי מופס דברי
עיקר ומביעא ליה אי הנחה עושה מזא ואסור לרב מנר לנר משום
ציווי מזא כמו קינסא או הדלקה עושה מזא ושרי כמו במטורה דלא
רשינן לאכחשי מזא והא דהדלקה עושה מזא ושרי אי"נ מלאמי
בשם ריב"ס ומביעא ליה אינא שמואל הריבאסא וטורא אי שרי
בקינסא אי לאו ומביעא ליה אי ק"ל כמו שאמר למעלה דלמ"ד משום
צווי מזא שרי הדלקה מנר לנר לרב ואסר כר בקינסא פליגי ושרי
שמואל בקינסא או דילמא ק"ל לרב וימנר לנר גמי אינא ציווי
מזא ואסר כר (פי') הנחה עושה מזא ולא דמי למטורה ודוק
מנר לנר שרי שמואל אבל בקינסא אפילו שמואל מודה לאסור ומסקי
חוין דאביעאן ולשפשיש הדלקה עושה מזא ומדלקת לרב מנר לנר
כמו במטורה ולשמואל אפילו בקינסא שרי: **דאביעא** א"ו
דאביעא עשה צווי כ"ו. ומפא מיהא חס הדלקה מש"ו אי הכיה:

מכנה

ממנו: סוף סוף למד' כר'. דהא לרדיה משגרא לשגרא אסור: אין הדלק
בטמורה: ואי כנהה עושא מזה. ועיקר מזהה תלה בההה: אי מילת
כלומר דהא מילתא כבד איבעיא לן ומספסא דההיא בעיא מיספסא
כל דוקא אלא ק' אן השן נס'. לרדו. מהתחמא ולמה היכי ניסא: כי
ביתו נמחד: אי אמרם בשלמא דהלוקא עושא מזה משום ניסא: כי

במה מדליקין פרק שני שבת

מעשר שני. דינען שחילל עליהם מעשר שני אין שוקלין כנגדן דינען של חולין לראות שהיו שלמים: **אי אחרם בשלמא כי פליגי רב ושמואל מנר לנר.** ממש ולא בקנסם ובהא הוא דשרי שמואל דלא מייס לאכשורי אבל בקנסא דבזוי הוא מודה לא לאו הוא אי מציבמא דהני דגירסי דחולין לא גופייהו מזה

ואע"ג דלמאזא קצעי להו לקיטאס
דמיא אלזא אי אמרת בקיטאס מי שמי
שמואל הויזיל ויזוך מלאזא הוא הא
היא חיונימא דלסר לשקול ואע"ג
דזיך מלאזא: **היה יבין משקלוסין.**
שמה לא ימלאס טובים או ימלאס
יתרים וחסוס עליהן ולא יחלל המעשר
עליהן וינמלא שבה המעשר שלא
לזקן: **ומפיו לא ילחול.** כלומר
יחוס בחוליהן כמו שהן: **וגר מערבי.**

למ"ד בנחמתי) מורח ומעבר מונחין סדר הקיום קרי מעביר נר שני שגדל החלצין שהוא במורח ולמ"ד לפון ודרוס מונחום אמלע קרי מעביר על שם שהיה פון כנגד מעבר וכל שגדל הנרות כלפי האמלעיות דכמיס) אל מול פני המזרח דהיינו אמלעו יאירו וגו' על לפון היו פחות לדרוס ושגדרוס פחות לפון. נרות לוי"ס של וזכ שנתנין לתוכן שרן ומחילה: **כחדס** **כדורסיס**. חזי לוג שיעור דה לליל תקופת טבת הגדולים ואם ידלק ביום וזבליה) בלילות הקצרים ידלק בלילה פחות לא שלא יכבה בטבת זבליה והמורה אמרה מערב עד בקר) **וממנה** היה מדליק. הנרות בין הערבים: **וזכ היה מסייס**. הטבת הנרות שדלק כל היום ואינו מטיבו עד הערב. וממנה זו בת"כ) שניה וקבירא ליה לדמות ומעבר מונחין והכי תמא לעיל מצייה להעלות נר תמיד שחיה נר מעבירי תמיד שממנו יהא מתחיל וכו' יהא מסייס ומדלק כחצי להעלות נרות ש"מ הקובע נר אחד להחמיל צו בכל יום והכי נר מעבירי השני של מורח והכי חנן (תמיד לב). כנסם ומלא נרות מורחיס דלוקות מדשן המורחוי וממיה את המעבירי חליל המעבירי חליל את המעבירי חליל המעבירי חליל

המורה בין הערבים מלאו שכנה ג'ון חשמה שמעון האדיר מלדליק
ממונת העולה. ונראה בעיני דלמור רבנן קריעותא נבר שני מוס
לדון מעבירין על המנוש) וכי ע"ל כה"ל בקמא פוג ברשא וביה לא
מאי לחמולי דכחיב יעצר אותו לפי ה' לר"ך שיהא אחד חזקה
לא לא לא קפני ביה לפני' ו' והכי מ"ר"ר במנחות (דף נ"א:) דכחיב
גבר מעבדי קפני ה' מכלל דכולהו לאו לפי ה' כי ובה היה מסכים
ההטבה לפי שהשאר היה מטיב שחרית וזו מטיב בין הערבים ואחוז
המנהג בידו או ממנה ככלי עד (ה) שנתן צמא ופחילק ומלדליק ומלדליק
ישמנה את השאר. ויאה דלמריקן בכדרי יומא (דף נ"א:) הטבה ה' גרות
קודם לטבת ז' גרות משמע כולוה היה מטיב שחרית וי"ף לא מקריא
היינו בשלח ה' הנם מתקיים ויהי מנאול שכנה דלח סמך קרא אמיא
וכל זמן שחי ישראל חצית היה דולק כל היום והיטע עדותה: והא
הכא כיון דרביעי גרור. במנורה ולא היה יכול לנחך נג מעבדי מן
המורה להלדוק כל החרש על כרחיה לא דקמני ממנה ה' מלדליק לא
מנאול דלאו מלדוק קניסא: ודלדוקי. לקניסא מנר מעבדי וזההיא קניסא
מלדליק את השאר: כפסילות ארוכות. כל הפסילות ואלות חור
לגורוחיהם שמועות זו לזו מנחה ממנה הפסולה ה' והשאר ו
עושה מזה. אי המנהג של חנוכה הדלקה מלדליק קראשכחן
מן מנר. ר"ך הדלקה לאו מזה היא טיב היא: דליצויל לכו גרמי.
ה' היה תפוש נר חנוכה. בידו משהדליקה עד שכנתה: ועומד.
ים. בציב: והואילא לחון. כדאמר לעיל ופא: דלר"ך להיטע על פתח
ה' ולא כלום. דכיון דזו היא מנחה לר"ך שמיעשה במקום מיוחד:

משיב

מסורת הש"ס

(א) מנחות פ"ב (ב) כמנחות
פ"ו (ג) יחזי רבנא וביבא בילקוט
פרשת תזריע רמז ששנ"א
(ד) תמיד לנ. פ"ז מ"א (ה) דף
ל"א (ו) (ז) כמדבר ת'
(ח) (ט) רש"י מ"ו (י) ויקרא כד'
(יא) אמור פרשה יג'
(יב) (יג) פסחים פד' (יד) (טו)
שמות (טז) (יז) בילקוט י"ב פקודי
למ' (יח) (יט) ויע"פ חזק' מנחות
פ"ו ד"ה ממנה וי"ר'.

תורה אור השלם

1. מחוץ לפריכת העדות
באהל מועד יערוך אהו
אהרן מערב עד בקר לפני
י' תמיד חקת שולם
לדורתיכם: ויקרא כד ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וזה היה
מסיים וכו' מניחה כנלי עד
שנותן לתוך מערבית שמן
יפתילה וכו'; (ב) תוס' ד"ה
וכן היה וכו' וקשה לרש"י
שם היה אפשר להדליק
בירשנה א"כ;

גליון הש"ס

גמרא ובה היה מסתם. עין
מנחם ד' כי ע"כ חס' ד"ס
מנחם:

לְעוֹי רַעֲשׁי

לוצי"ש, נרות.

רבינו חננאל

ואסיקנא דטעמא דרב
משום כווי מצוה וביון
דגו של מצוה הוא, מצוה
ממצוה ליכא ביון מצות
והחלקה היא המצוה ולא
הנחת הגו בטפת הסמוך
לפתח, הלכך מותר להדליק
גו של חטובה מנר של
חטובה שנמצא מרליק מצוה
ממצוה, שהדליק גו השני
היא מצוה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones